

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce

A. D.,

zastoupen Mgr. Pavlem Čížinským, advokátem
se sídlem Havlíčkovo náměstí 189/2, Praha 3

proti
žalované

Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 2. 2021, č. j. MV-42532-4/SO-2021,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 16. 2. 2021, č. j. MV-42532-4/SO-2021, **se ruší** a věc se **vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 9.800,- Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám jeho právního zástupce.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobci bylo rozhodnutím Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 3. 9. 2020, č. j. OAM-342-24/ZR-2020, zrušeno povolení k trvalému pobytu, a to podle § 77 odst. 1 písm. i) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“ nebo „zákon“), konkrétně z důvodu, že byl opakovaně odsouzen za úmyslný trestný čin (dále jen „rozhodnutí Ministerstva vnitra“). Ministerstvo vnitra současně žalobce poučilo, že uvedené rozhodnutí v souladu s § 168 odst. 3 zákona nabývá právní moci oznámením účastníku řízení a z tohoto důvodu proti němu nelze podat odvolání.
2. Žalobce tedy následně veden poučením ze strany Ministerstva vnitra uvedené rozhodnutí napadl žalobou podle § 65 s. ř. s. u Městského soudu v Praze (dále také jen „městský soud“). Současně proti němu podal z procesní opatrnosti i odvolání. Městský soud podanou žalobu projednal pod sp. zn. 3 A 110/2020. Rozsudkem ze dne 3. 12. 2020, č. j. 3 A 110/2020-45 městský soud žalobu zamítl. Tento rozsudek ale následně ke kasační stížnosti žalobce zrušil Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 7. 4. 2021, č. j. 8 Azs 1/2021-40; ten současně podanou žalobu odmítl a postoupil jako odvolání k vyřízení Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců podle § 46 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. a § 68 písm. a) s. ř. s.
3. V mezidobí, ještě před vydáním uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu, rozhodla žalovaná o odvolání, které žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra podal souběžně se správní žalobou. Žalovaná rozhodnutím ze dne 16. 2. 2021, č. j. MV-42532-4/SO-2021, toto odvolání zamítl jako nepřípustné podle § 92 odst. 1 správního řádu, neboť proti rozhodnutí Ministerstva vnitra nebylo podle jejího názoru odvolání na základě § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců přípustné.
4. Žalobce se s tímto výsledkem neztotožnil a proti uvedenému rozhodnutí podal dne 19. 3. 2021 žalobu podle § 65 s. ř. s. k Nejvyššímu správnímu soudu. Ten ji přípisem ze dne 22. 3. 2021, č. j. Ns 12/2021-8, předal k vyřízení Městskému soudu v Praze, jakožto soudu věcně a místně příslušnému.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalované

5. Žalobce proti napadenému rozhodnutí namítá, že toto rozhodnutí je v rozporu s ustálenou judikaturou správních soudů, podle které § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců nevylučuje možnost podat odvolání proti rozhodnutím, na která odkazuje. V této souvislosti žalobce upozorňuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 8. 2020, č. j. 6 Azs 192/2020-21. Žalovaná tedy byla povinna žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra projednat meritorně.
6. Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 4. 5. 2021 setrvala na právním názoru, na němž je napadené rozhodnutí založeno.

III.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Posouzení žaloby

7. Městský soud v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobcem vymezených námitek, vycházel přitom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované. V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl městský soud bez nařízení jednání, neboť žalovaná s tímto postupem vyslovila souhlas. Žalobce se k možnosti takového postupu ve lhůtě stanovené soudem nevyjádřil.
8. Městský soud shledal, že okolnosti případu odůvodňují vyřízení věci přednostně, mimo pořadí, v jakém napadla, v souladu s § 56 odst. 1 s. ř. s. Městský soud vzal do úvahy, že v daném případě není předmětem jeho přezkumu meritorní rozhodnutí, ale rozhodnutí, jímž je odvolání žalobce označeno za nepřipustné. Žalobci tak bylo odepřeno v rámci řízení před správními orgány napadnout rozhodnutí vydané v prvním stupni řádným oprávněným prostředkem. Je tedy na místě, aby městský soud bez zbytečného odkladu rozhodl, jestli se tak stalo po právu, či nikoliv. To zejména z toho důvodu, že se správní řízení týkalo pobytového oprávnění žalobce, tedy okolnosti mající značný dopad do jeho života.
9. Žaloba je důvodná.
10. Podle § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, [r]ozhodnutí ministerstva vydané z důvodu uvedeného v (...) § 77 odst. 1 písm. h) nebo i), (...) nabývá právní moci jeho oznámením.
11. Podle § 73 odst. 1 správního řádu, [n]estanoví-li tento zákon jinak, je v právní moci rozhodnutí, které bylo oznámeno a proti kterému nelze podat odvolání.
12. Podle § 81 odst. 1 správního řádu, [ú]častník může proti rozhodnutí podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak.
13. Podle § 170b odst. 1 zákona o pobytu cizinců, [p]roti rozhodnutí ministerstva lze podat odvolání ke komisi.
14. Městský soud v nynější věci vychází z právního názoru vysloveného Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 7. 4. 2021, č. j. 8 Azs 1/2021-40. V něm již otázka přípustnosti odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra byla vyřešena. Pouze z důvodu, že žalobce uplatnil současně dva prostředky obrany proti tomuto rozhodnutí (viz body 2 a 3 shora) a žalovaná podané odvolání (ještě před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu) zamítla jako nepřipustné, musí o téže otázce nyní znovu rozhodnout i městský soud.
15. Nejvyšší správní soud v uvedeném rozsudku odkázal zejména na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 8. 2020, č. j. 6 Azs 192/2020-21 (publikován pod č. 4078/2020 Sb. NSS), a uvedl:

„[12] Poučení v rozhodnutí žalovaného však bylo nesprávné, a to z následujících důvodů. Podle § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců sice nabývá rozhodnutí žalovaného právní moci oznámením. To však neznamená, že by proti němu nebylo možné podat odvolání. Pravidlo obsažené v § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců ve znění účinném od 31. 7. 2019 totiž o přípustnosti odvolání ničeho nestanoví. Stanoví jen výjimku z obecného pravidla obsaženého v § 73 odst. 1 správního řádu, podle kterého je v právní moci rozhodnutí, jež bylo oznámeno a proti němuž nelze podat odvolání. Tato úprava ale nepředstavuje žádnou výjimku z jiných obecných pravidel obsažených v § 81 odst. 1 správního řádu (účastník může proti rozhodnutí podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak), § 152 správního řádu (proti rozhodnutí

ústředního správního úřadu lze podat rozklad, pro nějž zpravidla platí ustanovení správního řádu o odvolání) a v § 170b odst. 1 zákona o pobytu cizinců (proti rozhodnutí ministerstva lze podat odvolání ke komisi – obecně podle správního řádu by byl možný rozklad k ministru vnitra). Sám zákon o pobytu cizinců u řady rozhodnutí právo podat odvolání vylučuje (§ 87z odst. 3, § 88aa odst. 3, § 117f odst. 3, § 123 odst. 5, § 124 odst. 2 a 3 atp.), zpravidla formulací „odvolání proti tomuto rozhodnutí není přípustné.“

[13] Nejvyšší správní soud v rozsudku z 20. 8. 2020, čj. 6 Azs 192/2020-21, č. 4078/2020 Sb. NSS, tedy dovodil, že zákonodárce zakotvil v § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců zvláštní úpravu, podle které rozhodnutí stěžovatele nabývá právní moci oznámením účastníkovi, přičemž právní moc nemá žádný vliv na právo podat proti tomuto rozhodnutí odvolání, protože tato zvláštní úprava představuje výjimku z tzv. formálního aspektu právní moci, podle kterého pravomocná rozhodnutí nelze měnit na základě řádných opravných prostředků. Tento závěr vyslovil Nejvyšší správní soud také v rozsudcích z 2. 9. 2020, čj. 6 Azs 140/2020-27, z 3. 9. 2020, čj. 2 Azs 206/2020-15, z 16. 9. 2020, čj. 1 Azs 211/2020-33 nebo z 25. 9. 2020, čj. 8 Azs 84/2020-43.“

16. Městský soud se s uvedenými závěry plně ztotožňuje; neshledal žádný důvod, proč by se měl od ustálené rozhodovací praxe správních soudů odchylovat. Z uvedeného důvodu byl tedy nucen napadené rozhodnutí, které bylo založeno na nesprávném výkladu § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, zrušit. Toto ustanovení totiž nevylučuje možnost žalobce podat proti rozhodnutí Ministerstva vnitra odvolání.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

17. S ohledem na shora uvedené městský soud napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil, a v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl věc vrátit žalované k dalšímu řízení s tím, že žalovaná bude v dalším řízení v souladu s § 78 odst. 5 s. ř. s. vázána právním názorem vysloveným městským soudem v tomto rozsudku.
18. V dalším řízení tedy žalovaná odvolání žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra – nebude-li jiný důvod pro jeho jiné vyřízení – věcně projedná a rozhodne o něm některým ze způsobů předvídaných v § 90 správního řádu.
19. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Jelikož měl žalobce ve věci plný úspěch, náleží mu náhrada nákladů řízení. Tyto náklady představují náklady na soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, odměna a náhrada hotových výdajů advokáta. Podle § 35 odst. 2 s. ř. s. se pro určení výše odměny užije vyhláška č. 177/1996 Sb., advokátní tarif. Odměna náleží celkem za dva úkony právní služby, a sice za převzetí a přípravu zastoupení a za podání žaloby. Náhrada hotových výdajů sestává z paušální částky 600 Kč (2 x 300 Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu). Celkem tedy činí náhrada nákladů řízení částku 6 800 Kč a dále 3 000 Kč jako úhrada za zaplacený soudní poplatek.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 23. července 2021

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.